सा संमोरुनवायव्यवारुणास्त्रीर निरन्तरिः विद्वा 'इव पुष्पचपिन तत्त्वणं समलन्यत । 20 दृशि धूमाभिताम्रायां तस्या वक्निप्रद्विणे मदिरामधुमाधुर्यमूत्रपातम् इव 'त्रकरोत् । अ गोपालकार्पिते रत्ने राज्ञां च 'उपयनेम् तदा पूर्णकोषो दधौ सत्यां वत्सेशो राजराजतां । अ निर्वर्तितविवासी ताव् श्रादी लोकस्य चनुषि बधूवरौ विविशतुः पश्चात् स्वे वासवेश्मनि । 🗪 श्रय संमानयामास पट्टबन्धादिना स्वयं निज्ञोत्सवे वत्सराज्ञो गोपालकपुलिन्दकौ । 🔉 राज्ञां संमाननार्थं च पौराणां च यथोचितं यौगन्धरायणास् तेन रुमणवांश् च न्ययुज्यत । अ ततो ज्ब्रवीद् रुमण्वत्तम् एवं यौगन्धरायणः राज्ञा कप्टे नियुक्ती स्वी, लोकचित्तं हि दुर्ग्रहं । अ श्ररिज्ञतश् च बालो जिप दोषम् उत्पाद्येद् ध्रुवं, तथा च शृष्व् इमां बालविनष्टककथां सखे। अ

बभूव रुद्रशर्माच्यः कश्चन ब्राह्मणः पुराः बभूवतुश् च तस्य दे गृहिण्यौ गृहमिधनः । अ एका सुतं प्रसूय 'एव तस्य पञ्चवम् श्राययौः तत्सुतो उपरमातुश् च हस्ते तेन 'श्चर्यितो उथ सः । अ